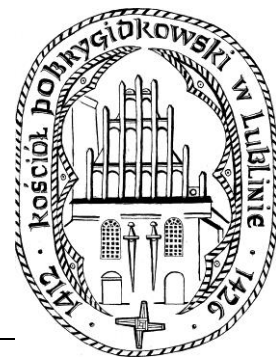

Buletyn Rektoralny

WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE, 8 MAJA 2016 r. NR 19 (232)

ŚW. STANISŁAW GŁÓWNY PATRON POLSKI I ARCHIDIECEZJI LUBELSKIEJ

Stanisław urodził się w Szczepanowie prawdopodobnie około 1030 r. Podawane imiona rodziców: Wielisław i Małgorzata lub Bogna nie są pewne. Święty miał pochodzić z rodu Turzynów, mieszkających we wsi Raba i Szczepanów koło Bochni w ziemi krakowskiej. Wioska Szczepanów miała być własnością rodziny Stanisława. Studia swoje pierwsze odbył Stanisław zapewne w domu rodzinnym, potem być może w Tyńcu w klasztorze benedyktyńskim. Nie jest wykluczone, że dalsze studia odbywał zwyczajem ówczesnym gdzieś za granicą. Święcenia kapłańskie otrzymał ok. roku 1060.

Po powrocie do kraju biskup krakowski, Lambert Suła, mianuje św. Stanisława kanonikiem katedry. Na zlecenie biskupa Stanisław założył, jak się przypuszcza, *Rocznik Krakowski*, czyli rodzaj kroniki katedralnej, w której notował ważniejsze wydarzenia z życia krakowskiej diecezji. Po śmierci Lamberta (1070) Stanisław został wybrany jego następcą na stolicę. Wybór był zależny zwyczajem ówczesnym od króla Bolesława Śmiałego. Zatwierdził go papież Aleksander II. Konsekracja odbyła się jednak dopiero w roku 1072. Dwa lata przerwy wskazywałyby, że chodziłoby w tym wypadku o jakieś przetargi, których okoliczności bliżej nie znamy. O samej działalności duszpasterskiej św. Stanisława wiemy niewiele. Dał się poznać jako pasterz gorliwy, ale i bezkompromisowy.

dokończenie na str. 4

Kościół p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej

20-004 Lublin, Narutowicza 6

tel./fax +48 81 7437019

<http://www.pobrygidkowski.kuria.lublin.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. mgr Paweł Bartoszewski

ks. kan. dr Piotr Goliszek

ks. kan. dr hab. Jarosław Jęczeń

ks. mgr Grzegorz Musiał

ks. dr Marcin Zieliński

ŻYCZENIA IMIENINOWE

8 maja, w Uroczystość św. Stanisława, Biskupa i Męczennika, w naszych modlitwach wspominamy Jego Ekscelencję Księdza Arcybiskupa Stanisława Budzika, Metropolitę Lubelskiego. Z okazji imienin składamy naszemu Pasterzowi życzenia wielu Łask Bożych w posługiwaniu wiernym naszej Archidiecezji.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 9.05., św. Stanisława Bp

7.00 +Waldemar

7.30 +Irena Nahlik-Rączy, Helena Szalast z domu Mazur, zmarłych z rodziny

11.00 +Leokadia

18.00 +Grzegorz

18.00 + Stanisław Sobczak, Stanisław Oleksy, Stanisław Sobczak

Wtorek, 10.05.

7.00 +Joanna Sz wajewska (6 r.)

7.30 W intencji ofiarodawców

11.00 +Marianna i Józef Semeniuk (7 r.)

18.00 +Za pomordowanych w Katyniu i zmarłych w katastrofie samolotu pod Smoleńskiem

18.00 +Janina (5 r.), zmarłych z rodziny Pietrak

Środa, 11.05.

7.00 +Teresa Madejewska (60 r.)

7.30 Za wstawiennictwem Świętego Judy Tadeusza o pomoc w rozwiązaniu trudnych spraw syna Michała

11.00 +Adam Karoń 60 dzień po śmierci

18.00 +Alicja Bogdziewicz, Marta Sowińska, Cecylia, Stanisław, Marian Jonczyk, Stefan, Stefania, Zbigniew Jawor

Czwartek, 12.05.

7.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, wypełnienie woli Bożej dla rodziny Mikołajczuków : Stanisław, Roman, Czesław

7.30 + zmarłych z rodziny Rój

8.00 Msza św. wotywna ku czci św. Judy Tadeusza

11.00 +Aniela, Franciszek, Jacek, Alicja, zmarłych z rodziny Olendrów

16.00 +Marszałek Józef Piłsudski

18.00 +Joanna i Michał Grzesik

Piątek, 13.05., NMP z Fatimy

7.00 +Helena, Mieczysław, Ewa, Kazimierz, zmarłych z rodziny Miąsik

7.30 +Julia (20 r.)

11.00 Msza św. wotywna ku czci św. Brygidy

18.00 +Zbigniew Dembski – gregorianka 1

Sobota, 14.05., św. Macieja Apostoła

7.00

7.30

11.00 +Zbigniew Dembski – gregorianka 2

11.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla Basi i Macjusia z okazji imienin

18.00 +Stefan

18.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej Macieja z okazji urodzin

ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO, 15.05.

7.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, potrzebne łaski dla Alicji, Grażyny i całej rodziny

8.00 +Stanisław

8.00 +Zofia Madejewska, Zofia Tomaszewska, Zofia Szafranek, Zofia Koperczak

9.30 +Zbigniew Dembski – gregorianka 3

9.30 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, potrzebne łaski dla Zofii i Jerzego

11.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, potrzebne łaski dla Aleksandry

11.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, potrzebne łaski dla Zofii w dniu imienin

12.00 +Maria Podstępska (30 r.), Tomasz i Marian Podstępscy, Tadeusz Tarka, Anna i Stanisław Hemperek

13.15 +Elżbieta Rakowska, Tadeusz Rakowski

13.15 +Stanisław, Zofia, Stanisław Saba, Piotr, Zofia, Stanisław Zezula, zmarłych z rodziny Sabów, Mrozów i Kępińskich

16.00 +Zofia Parol (5 r.), Krystyna, Tomasz, Władysława i Józef

18.00 Dziękczynna z okazji 30 urodzin Łukasza z prośbą o dalszą opiekę i Boże błogosławieństwo

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

*Tak byście wiedzieli czym
jest nadzieja waszego powołania...*

Gdzie odnajdywać, ciągle na nowo, nasze powołanie? Więcej: nie tylko powołanie, ale także to, co jest jego finałem, a dziś winno być nadzieją, nadzieją naszego powołania?

Czy w perspektywie przemijania tego świata, czy może w perspektywie naszych marzeń o innym, bardziej doskonałym, sprawiedliwym świecie...? Tęsknimy za tym, co podpowiada nam dzisiejsza uroczystość: za transcendencją, niebem, czymś nieprzemijającym, a zarazem jesteśmy tak mocno wrośnięci, przywiązani do ziemi i jej spraw.

A może spróbujmy odnaleźć nasze powołanie w perspektywie Betanii. Doskonale znamy wydarzenia z domu Marty, Marii i Łazarza. To tam Jezus wyprowadził swoich uczniów i „po rozmowie z nimi został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga”

W perspektywie Betanii triumfuje to, co duchowe, co nieprzemijające; rzeczywistość, której znakiem jest Zmartwychwstały Chrystus.

Betania ma swoją kontynuację, ma swoje rozmodlone Marie i zatroskane o codzienność Marty, nie brakuje też wielu tragedii w dzisiejszym świecie, których symbolem byłaby śmierć Łazarza. Potrzeba jednak, w tej perspektywie Betanii, odnaleźć radość, jaką mieli uczniowie zapatrzeni we wniebowstąpienie Jezusa. Ci sami, którzy z obawy przed Żydami byli zamknięci po zmartwychwstaniu Mistrza, odnajdują swe powołanie zapatrzeni w niebo. To niebo było odtąd dla nich nadzieją i celem, któremu podporządkowane zostały sprawy dnia codziennego, tego świata ziemskiego. Wniebowstąpienie nie zwolniło uczniów z tego, czym żyła ówczesna Betania, ale pokazało inną perspektywę życia.

Uczniowie nie załamali się, że oto Jezus odchodzi na jakiś czas. Otrzymali zapewnienie chrztu Duchem świętym, „mocą z wysoka”, sam Jezus zostawia im słowa: „A oto JA jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”. Pełni tej mocy stają się świadkami Jego Misterium pośród ludzi, aż po krańce ziemi. To jest ich powołanie, to jest nasze powołanie, należących do Chrystusa, należących do Kościoła, którego On jest Głową, choć wciąż pozostających tu na ziemi, w naszych Betaniach codzienności. (xjj)

WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE

Chrystus po swym zmartwychwstaniu ukazywał się uczniom, zaś czterdziestego dnia na ich oczach wznosił się do nieba z Góry Oliwnej. Określenie „Wniebowstąpienie Pańskie” pochodzi z opisu, przekazanego przez św. Łukasza w Dziejach Apostolskich (Dz 1, 9-11). Ewangelisti piszą o tym fakcie niewiele. Mateusz w ogóle nie mówi o wniebowstąpieniu, Marek wspomina lakonicznie: „Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba” (Dz 16, 19). Jan wzmiankuje w formie przepowiedni. Miejscem wniebowstąpienia Jezusa była Góra Oliwna. Z tej góry, gdzie rozpoczęła się męka Chrystusa, wzięła początek także Jego chwała. Jezus polecił Apostołom, aby nie odchodzili z Jerozolimy, lecz by oczekiwali spełnienia obietnicy Zesłania Ducha Świętego (por. Dz 1, 4-5). Po powrocie do Jerozolimy Apostołowie „trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego” (Dz 1, 14).

Uroczystość Wniebowstąpienia łączył pierwotny Kościół z tajemnicą Zesłania Ducha Świętego na Apostołów. Historia liturgii zna tę uroczystość dopiero od IV w. O tym święcie pisze Æteria w swoim pamiętniku. Potwierdza je św. Augustyn (+ 430), gdy pisze: „Dzień dzisiejszy świętują na całym świecie”. Św. Leon I Wielki (+ 461) poświęca tej tajemnicy dwa kazania.

Dni następujące po Wniebowstąpieniu Pańskim przygotowują wiernych na przyjęcie Ducha Świętego. Czytania liturgiczne w tym czasie zawierają opis obietnicy zesłania Ducha Świętego, w kościołach odprawiana jest Nowenna do Ducha Świętego. (www.breawiarz.pl)

NABOŻENSTWA MAJOWE

Zapraszamy na nabożeństwa majowe w naszej świątyni codziennie o godz. 10.30 i 17.30, w niedzielę o godz. 17.30.

Najświętsza Maryja Panna Fatimska

13 maja w liturgii Kościoła obchodzimy wspomnienie NMP Fatimskiej. Tego dnia wspominamy także wydarzenia z 1981 roku z Placu św. Piotra. Zamach na życie bł. Jana Pawła II jest związany z Objawieniami Fatimskimi.

W 1916 r. w niewielkiej portugalskiej miejscowości o nazwie Fatima trójce pobożnych dzieci: sześciolatniej Hiacyncie, jej o dwa lata starszemu bratu Franciszkowi oraz ich ciotecznej siostrze, dziewięcioletniej Łucji, ukazał się Anioł Pokoju. Miał on przygotować dzieci na przyjście Maryi.

Pierwsze objawienie Matki Najświętszej dokonało się 13 maja 1917 r. Cudowna Pani powiedziała dzieciom: „Nie bójcie się, nic złego wam nie zrobię. Jestem z Nieba. Chcę was prosić, abyście tu przychodziły co miesiąc o tej samej porze. W październiku powiem wam, kim jestem i czego od was pragnę. Odmawiajcie codziennie Różaniec, aby wyprosić pokój dla świata”.

Z objawieniami w Fatimie wiąże się tzw. trzy tajemnice fatimskie. Pierwsze dwie ujawniono już kilkadziesiąt lat temu; ostatnią, trzecią tajemnicę, wokół której narosło wiele kontrowersji i legend, Jan Paweł II przedstawił światu dopiero podczas swojej wizyty w Fatimie w maju 2000 r. Sam Ojciec Święty wielokrotnie podkreślał, że właśnie opiece Matki Bożej z Fatimy zawdzięcza uratowanie podczas zamachu dokonanego na jego życie właśnie 13 maja 1981 r. na Placu Świętego Piotra w Rzymie. W piątek mija kolejna rocznica tego wydarzenia.

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

**W minionym tygodniu złożono ofiary:
Bezimienna 50,00 zł**

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.**

Najbliższa we wtorek o godz. 7.30

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

ŚW. STANISŁAW

dokończenie ze str. 1

W centrum zainteresowania kronikarzy znalazł się przede wszystkim fakt zatargu Stanisława z królem Bolesławem Śmiałym, który zdecydował o chwale pierwszego, a tragicznym końcu drugiego. Trzeba bowiem przyznać, że Bolesław Śmiały, zwany również Szczodrym, należał do postaci wybitnych. Popierał gorliwie reformy Grzegorza VII, przeprowadził wznowienie metropolii w Gnieźnie, ustalenie diecezji i hierarchii polskiej. Po zawierusze pogańskiej odbudował wiele kościołów i klasztorów. On też zaproponował wybór Stanisława na stolicę krakowską. Koronował się na króla i przywrócił Polsce suwerenną powagę.

Według kronik bł. Wincentego Kadłubka król był prawie zawsze w kraju nieobecny, gdyż nieustannie brał udział w zbrojnych wyprawach. Przez to w kraju szerzył się rozbój i wiarołomstwo żon, a przez to rozbięcie małżeństw i zamęt.

Jeden tylko Stanisław miał odwagę według kroniki Kadłubka upomnieć króla. Kiedy zaś ten nic sobie z upomnienia nie czynił i dalej szalał, biskup rzucił na niego klątwę. Autorytet

Stanisława musiał być w Polsce ogromny, skoro według podania nawet najbliżsi stronnicy króla Bolesława nie śmieli targnąć się na jego życie. Król miał to uczynić sam. 11 kwietnia 1079 roku udał się Bolesław na Skalkę i w czasie Mszy świętej zarąbał biskupa uderzeniem w głowę. Potem kazał jego ciało poćwiartować. Zwyczajem ówczesnym bowiem ciało skazańca niszczone. Duchowni ze czcią pochowali je w kościele św. Michała na Skalce. Fakt ten jest dowodem czci, jakiej wtedy męczennik zażywał. Czaszka Stanisława posiada wszystkie zęby. To by świadczyło, że biskup zginął w pełni sił męskich. Mógł mieć ok. 40 lat. Na czaszce widać ślady 7 uderzeń ostrego żelaza, co potwierdza rodzaj śmierci, przekazany przez tradycję.

Na wiadomość o dokonanych mordzie w tak ohydny sposób na biskupie, przy ołtarzu, w czasie sprawowania Najświętszej Ofiary, cały naród stanął przeciwko królowi. Opuszczony przez wszystkich musiał iść na banicję. Bolesław Śmiały usiłował jeszcze szukać dla siebie poparcia na Węgrzech u św. Władysława. Ten mu jednak odmówił. Zmarł tamże zapewne w 1081 roku. Istnieje podanie, że dwa ostatnie lata spędził król na ostrej pokucie w klasztorze benedyktyńskim w Osjaku (Jugosławia), gdzie też miał być pochowany.

W 1088 roku dokonano przeniesienia relikwii św. Stanisława do katedry krakowskiej. Dnia 8 września 1253 roku w kościele św. Franciszka z Asyżu papież Innocenty IV dokonał kanonizacji św. Stanisława, biskupa i męczennika.

Jan Paweł II nazwał go „patronem chrześcijańskiego ładu moralnego”. W ciągu wieków przywoływano legendę o zrośnięciu się rozsieczonego ciała św. Stanisława. Kult Świętego odegrał w XIII i XIV wieku ważną rolę historyczną jako czynnik kształtowania się myśli o zjednoczeniu Polski. Wierzono, że w ten sam sposób - jak ciało św. Stanisława - połączy się i zjednoczy podzielone wówczas na księstwa dzielnicowe Królestwo Polskie.

W Archidiecezji Lubelskiej, w Piotrawinie, znajduje się Sanktuarium Św. Stanisława. Jest to najstarsza parafia naszej Archidiecezji. Istnienie kościoła w Piotrawinie datuje się już na XI wiek. Sławę tej miejscowości przyniósł cud wskrzeszenia Piotra Strzemińczyka dokonany przez św. Stanisława Biskupa. Wskrzeszony Piotr poświadczył prawdę przed królem Bolesławem Śmiałym.

(www.brewiarz.pl)

Wydawca: Powiatowy Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny p.w. Wniebowzięcia N.M.P. Zwycięskiej
w Lublinie